

40.
Du med den u-hulde tiener **S**ætter bort din
heris gods / Og dig sikkerlig formeener Deres
med at indlegge roes / At du landst de store pale
Grem for nogen anden svælle.

41.
Intet graadig beest paa Jorden / Er saa slem /
som fraadfers belg / Den med stiel er lignet vore
den Ved det store havsens svelg / Som opsluger
og fortærer Alt hvad vræg som forebærer.

42.
Naar du nu har tømmet kruken Og har spille
let bonderot / Naar din helse bort er drucken / Og
din pung saar svinde-sot / Hvad vil du dig foretae
ge ? Hvor vilt du din sag anslage ?

43.
Da vil vist den lange Faste Efter Juul indfalde
brat Hunger. kummer dig antaste / Suck og harme
dag og nat Røde øjen / stielvend' hænder Røstend
høvet / samme tænder.

44.
Siden gaaer du om og tigger / Stieles saa als
missen væck Fra huus-arme Gold / som ligger Gene
ge-fast og lider bræck / Hvor vil du den synd sere
svare ? Hvor vilt du den skam forklare ?

45.
Bort derfor I drucken bolter ! Bort u-rigtig
maal og vægt ! Bort I lade doven-stolter ! Bort
I stemme tyve-slægt ! Gud omvende alle stemme !
Alle fromme du forstemme !

Kortelig forfattet

Beretning

om den

Mordiske Forgribelse

hvormed

Kongen af Portugal

I egen høne Person er bleven

antastet,

hvortil

Endeel høne Stands Personer har
været Anstiftere ;

Hvorfor og

10. af disse mordisk-sindede Men-
nesker den 13. Januarii 1759. udsiod
deres fortiente Straf.

Siden efter ere flere henrettede,
som Medvidere &c.

Hvorom gives udførligere Beretning i det som
følger baade Riim-viis og Historisk-viis.

Riimene med den Melodie:

Uch Frihed ! søde Friheds Stand ! &c.

Tronhiem, trykt Aar 1759.

- I.
- S**an hører nu et skræksomt Ny Fra Ni-
get Portugal, Det høres i hvert
Land og By, Om dem der have skal
Forgrebet sig mod Kongen selv, Som
vilde skydet ham ihjel; Enhver derved forfærdes
maa, Hvor det vil dennem gaae.
2. En Dag da Kongen i Fjor Høst, Med fem
Betientere, Tog i det Grønne ud for Løst, Det
sig da hændede, At da han ud i Marken kom,
Fem Skud der skødtes paa ham, som Nær hav-
de ham nedfældet slet, Hensigten var just det.
3. Hans Kudsk og Tien're seegner død, Selv
Kongen saaret blev; Han saae sig da bested i Nød,
Derfor ham Faren drev, At søge Rædning ved
at gaae, Og undgik disse Mordre saa; Ved Guds
Hielp kom med Livet hjem Til sit Palais fra dem.
4. Hans højre Haand dog saaret var, Han selv
ej skrive fand, Hans Dronning det forrettet har,
Mens Kongen Smerten fand; Saasnart at Kon-
gen han kom hjem, Der mange Folk da skiftes frem,
De Mordre at opsøge; men De var alt vegen hen.
5. Det stod vel saa en lang Tid bort, Enogent
vide fik, Hvo denne Gierning havde gjort, Og
Rygget det udgik: At Kongen paa sit Yderste Nu
ligger; men desligeste Et Skib han til Brasilien
Bestemmer at gaae hen.
6. Med det Kongen en Paqvæt gav Capitai-
nen, den han Først brækte skal udi det Hav Ved
de Azorisk Land; Han gjorde saa som Kongen bød,
Dg

Og alle Brevene opbrød, Og vendte sig saa
straxen hen Til Lissabon igien.

7. Da Kongen Kundskab vide fik Om de Per-
soner, som Saa nær ham efter Livet gik. Derpaa
i Fængsel kom Da alle de Sandstydige, Som
strax git til Bekiendelse; Og fik en Dom forskæk-
kelig For den udbviste Svig.

8. Hertug og Græve, Marquiser, Bar Kon-
gens Livvinds Mænd; De paa een Dag henrettet
er, Foruden dem, som end Da sadde der dødstyl-
dige; Endeel af Jesuiterne For Ophavs Mænd
bestyles der, Som siden rettet er.

9. Et Stykke i fra Belem var Et Echafott
opbyggt, Ni Allen høst det været har; Og for at
undgaa Frygt, Den Dag Henrettelsen skuld stee,
Det trindt omkring indsluttede Fjir Regiment til
Guds og Hest, Saasom de kunde best.

10. Den første som da rettet blev, Kom paa
Echafottet frem, Det var en Marquisinde gieb,
Hun taledes til dem Som stode hos, saa sær content:
At dødes har jeg vel fortient, Ja sagde ogsaa
at hun vil Selv lave sig dertil.

11. Hun blev henrettet med et Sværd, Oglagt
affides bort; Derefter kom i samme Færd, I en
Machine gjort Behændig, Joseph Maria, En
ung Marquis af Labora, Den først omtalte Da-
mes Søn, Og nød fortiente Løn.

12. Strax efter ham radbrækkedes Græven af
Atougvia, Og efter ham en ung Marquis Med
Navn af Labora; Saa kom og tre Betient're
frem, At lide samme Straf, som dem; De alle
blev affides lagt, Med Segelbug betakt.

13. Marquisen udaf Labora, Den gamle, og
saa kom Der frem paa Kysterstædet da, Han li-
de

de skal den Dom: At levende radbræktes, og De ham to Stod for Brøstet slog; Hans Liv deraf Opløsning fik, Og ud fra Liden gif.

14. Hertugen udaf Aveiro Fik lide samme Straf. Derefter skulde og de to, Som Skud paa Kongen gav, Opbrændes begge levende, Men een den Tid kun lidede, Den anden var ej endda der Opfundet hvor han er.

15. Den arme Krop man der fastslog Med Klæder til en Pæl, Derefter de da Brænde tog, At brænde ham ihjel; Han deraf levende opbrand; De forhen rettede paa Stand Af Luen er og tæret slet. Et grusomt Syn var det.

16. Ja Echafottet ned til Grund Opbrændte i en Hast, Og Affen blev i samme Stund I Tago-Floden kast. I Timer syv det varede, At disse 10. blev rettede: Fra Morgen Klokken Ott paa Slag Til Tre Eftermiddag.

17. Den anden Kongens Morder-Mand Han er og tagen fast, Til Setubal de hannem fand, Til Lissabon med Hast De førte ham, just paa den Tid Man der henrettede med Flid De foran her benævnte ti, Og ham in Effigie.

18. Fiir Jesuiter levende Opbrændtes siden der, Fem af dem er radbrækkede, Nogle ophængte er; Og mange Riget er forvist, Som al sin Ejendom har mist. Vel Tyve af Medskyldige, End der er fængslede.

19. Ach fæle Syn! ach grusom Ting, Som vel maa skrække hver, Saa vidt de høres rundt omkring; Gid slige Gierninger Ej mere høres maa paa Jord, At Folk tør øve Konge-Mord.

Gid hver sin K N G E elske vil, Som man er pligtig til.

Histos

Historisk Fortællelse

Om dette Mordiske Anslag, som dog ved den Allerhøjestes Hielp blev afvendt, saa og hvorledes denne Forgribelse er bleven straffet.

Fra Konge-Riget Portugal har man, ved adskillige med Posten hidbragte Efterretninger, faaet tilstrekkelig Visshed om, hvorledes nogle af de Ypperste saavel af Rang som af Midler i samme Rige, har ladet sig overtale af deres lærde og imod nu varende høye Kongelige Huus ilde sindede Jesuiter, til at forgribe sig med et saa ugudelig Raadslag imod deres Konges høye Person, at vilde ved given Leilighed lade hannem skyde ihjel. Dette deres Anslag lod de sætte i Verk ved nogle af deres Betientere, som ved mange store Løfters Forsikring paatog sig samme at forrette; og da Kongen sidstforgangen Høst gjorde en liden Lyst-Reise fra sit Palais ud i Marken, et Stykke fra Lissabon, i sin Carosse, og havde ikkun 5 Betientere med sig, blev han med 5 Skud overfaldet, hvoraf det eene traf hans høyre Arm, de andre Skud traf hans Kudst, at han faldt død ned af Bognen, saa og tvende andre Betientere, men Kongen, som saae sig i saadan Fare, sprang i mueligste Hast ud af Carossen og kom uden videre Overfald til sit Palais; Han kunde i lang Tid ey bruge sin Arm eller underskrive sin Haand, hvilket hans Dronning paa hans Vegne i nogen Tid forrettede. Da Kongen saaledes var undkommen dette mordiske Anslag, lod han strax efterfø-

ge

ge disse Mordere, men inden der blev gjort derom den fornødne Anstalt, havde de allerede forstulket sig og undflyet. Kongen levede derefter i temmelig Stilhed med en liden Deel Hof-Folk, imedens han blev restituert af sin Svagheit, og lod det Kongte udbrede, at han laa paa sit Yderste. I midlertid lod han et Skib giøre ferdig, som skulde gaae til Brasilien, og lod Capitainen derpaa tilstille en forsejlet Paqvæt, den han først skulde aabne paa Høiden af de Nooriske Der. Capitainen efterlevede Kongens Ordre, og opbrækkede Paqvænen paa benævnte Stæd, og fandt deri en Besalning, at eftersee alle de Brevskaber som fandtes om Borde hos ham, og om der var nogle fordrægtige Personer, ligeledes at bemægtige sig dem, derpaa strax vende tilbage for at give Kongen Underretning om Sagens Udfald. Capitainen efterlevede i alt sin Ordre, vendte tilbage til Lissabon, og overleverede alle Ting i Kongens egne Hænder, hvoraf han fik Kundskab om hele Forræderiet. Derpaa bleve de fordrægtige Personer fængslede, som maatte bekiende deres Misgierning, og tillige alle de som i samme Mordiske Anslag var interesseret. Den 13 Januarii 1759, som var en Torsdag, bleve 10 af disse ulyksalige Mennesker henrettede, efter en paa deres egen Bekiendelse grundet Dom. Denne skræksomme Henrettelse skædede paa et paa Vejen ud til Belem lige for det Kongelige Palais opbyggt firekantet Echafott, som var 18 Fod høj, om hvilket 4 Regimenter til Hest og Fods stode. Klokken 8 Formiddag blev den første af disse Misdædere opbragt, som var en Dame af første Rang, Marquisinden af Tavora; Hun viiste sig ved Opsørselen munter og frimodig, saa snart

snart hun kom paa Echafottet vendte hun sig til de i stor Mængde forsamlede Tilskuere, og sagde gandste frimodig til dem: Jeg har vel forrient at døe! Bad derpaa Skarpreteren ey at røre sig, hun vilde selv tillave sig; bandt derpaa selv sit Haar op, knyttede et Tørklæde for sine Øyne, og satte sig paa en for hende hensat Stoel, hvor hun skulde modtage det Hug der endte hendes Liv; da Skarpreteren afhug Hovedet, blev noget af Huden hengendes ved, at Hovedet desformedelst faldt hende i Skødets; Hovedet tillige med Kroppen blev derpaa lagt paa et Bræt midt paa Echafottet og bedækket med Segeldug. Derpaa kom Souren til hendes Son Joseph Maria Tavora, en ung og anseelig Herre; man havde sat ham i en Machine i Form af et Andrea Kors. Imens en Skarpreter qualte ham med en Strikke radbrækkede to andre hans Been; derpaa tog man ham af Machinen og lagde ham paa et Bræt, som var gjort fast paa en Pæl paa Echafottet, og tildekkede det med Segeldug. Efter ham fulgte Graven af Alougbia og den unge Marquis af Tavora, som bleve paa samme Buis henrettede og henlagt under Dække. Derefter blev med lige Omstændighed tvende Betientere af Hertugens af Aveiro og en af den unge Marquises af Tavora Betientere henrettede. Saa kom den gamle Marquis af Tavora paa Echafottet og blev levende radbrækket, med 4 Stød af en stor Jernkugle blev hans højre Arm og Been overslaget, fik derpaa 2 Stød for Brøstet, hvoraf han døde strax. Derpaa kom Hertugen af Aveiro, som og blev levende radbrækket, og maatte udholde 8 Stød førend han fik Naade-Stødet. Da disse 9. saaledes var